

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt I. Ex Concilio (a) Lateran.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

TITVLVS XI.

De his quæ fiunt à majori parte Capituli.

CAPVT I.

Ex Concilio (a) Lateran.

Um cunctis Ecclesiis, quod pluribus, & sanioribus fratribus visum fuerit, incunctanter debeat observari, grave nimis est, & reprehensione dignissimum, quod per quasdam Ecclesias pauci quandoque non tam de ratione, quàm de propria voluntate ordinationem ecclesiasticam procedere non permittunt. Quocirca præsentis decreto statuimus, ut nisi à paucioribus, & (b) inferioribus aliquid rationabiliter objectum fuerit, & ostensum, appellatione remota prævaleat semper, & suum consequatur effectum, quod à majori, & saniori parte Concilii fuerit constitutum. Nec constitutionem nostram impediatur, si fortè aliquis ad servandam Ecclesiæ consuetudinem se iuramento dicit esse astrictum: non enim dicenda sunt iuramenta, sed potius (c) perjurya, quæ contra ecclesiasticam utilitatem, & sanctorum Patrum instituta veniunt. Si quis autem huiusmodi consuetudines, quæ nec ratione (d) iuvantur, nec sacris congruunt institutis, jurare præsumperit, donec condignam egerit penitentiam, à perceptione Domini Corporis exeat alienus.

NOTÆ.

(a) *Lateran.* Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titulo, cap. unic. & in Concilio Lateranen. generali celebrato sub Alexandro III. cap. 16. ubi reperitur textus hic.

(b) *Inferioribus.* Inferiores Canonici dicuntur ad differentiam majorum, ut notavi in cap. dicto, de offic. Archid.

(c) *Perjurya.* Ut sæpius probavi in titulo de iurjur.

(d) *Ratione iuvantur.* Nisi à Sede Apostolica confirmata sint, ut in cap. hoc titulo, in 2. col. ubi: *Secunda questionis nodum auctoritate diximus Lateran. Concilio resolvendum, ut nisi videlicet de aliquo, vel de aliquibus, ab inferioribus irrationabile aliquid obici & probari contigerit, prævaleat semper, & obtineat debitum, remoto appellationis obstaculo, firmamentum, quod à majori, & saniori parte Concilii fuerit constitutum, nisi antiqua Ecclesiæ hætenus observata, & Apostolica Sede auctoritate confirmata consuetudo aliud suaserit observandum.*

COMMENTARIUM.

EX præsentis canone talis deducitur assertio: *In Capitulis, & Collegiis prævaleat quod fit à majori & saniori parte, nisi minor rationabiliter contradicat.* Probat eam textus in cap. de quibus 3. 20. dist. cap. in ordinatione 14. 61. dist. in cap. Ecclesia 57. cap. cum nobis, §. nos ergo, cap. quia propter 42. de elect. cap. prudentiam 21. de

offic. deleg. cap. 3. de iurpatron. Innocent. III. lib. 1. epist. apud Sirletum, fol. 221. ubi: [Cum nobis (licet immeritis) in specula Sedis Ap. constitutis omnium Ecclesiarum sit generalis cura commissa, nos artemè convenit, ac sollicitè providere, ut per studium nostræ sollicitudinis in statu debito valeant conservari. Et quoniam ubique præsentia corporali adesse non possumus, per Fratres, & Coepiscopos nostros, qui sunt in partem sollicitudinis evocati, ad rectum ordinem reduci volumus quæ in eis inordinate fuerint attentata, & in statum congruum reformati, ut persone constituta in eis ad ecclesiastica obsequia prosequenda, juxta doctrinam canonicam divinæ servitutis cultibus vigilantè intendant, & cunctis recto progredientibus ordine Dominus, & propitiator noster dignè in ministrorum suorum operibus collaudetur. Nos igitur, venerabilis in Christo frater, tuis iustis precibus gratum concedimus assensum, & ut in Ecclesia sancti Stephani, in qua Pontificali administrationis officium assumpisti; & in Ecclesia Beati Frontonis, in qua curam geris Abbatis, super correctione ordinis: & aliis ecclesiasticis constitutionibus, cum majori parte Capituli, prout ipsis Ecclesiis expedierit, valeas ordinare, seu statere quod fuerit statuendum, & corrigere corrigenda, liberam tibi sublato appellationis obstaculo auctoritate Apostolica tribuimus facultatem, nisi à paucioribus, juxta constituta Lateran. Concilii rationale aliquid objectum fuerit, & ostensum. Nulli ergo, &c.] l. immo iudices 2. §. hoc

autem 4. C. de iurejur. l. aliud 160. §. 1. ff. de reg. jur. l. nulli 3. l. 4. §. 6. ff. quod cuiusque univers. l. quod major 19. ff. ad municipal. l. 3. ff. de decretis ab ordin. l. ubi 19. ff. de iuror. §. iurat. l. penult. §. ut. C. de preads Curial. l. ut. C. de vendend. rebm Curial. l. 84. §. 142. C. Theodos. de Decur. l. 7. tit. 4. lib. 2. recopul. Illustrant ultra congestos in præfenti à Barbola, & Garanna, idem Barbola voto 27. num. 18. Cronius ad tit. de elect. Cujacius hic, Acunna in dicto cap. in ordine 14. Alciatus de præsumpt. regul. i. præsumpt. 51. Petrus Herod. lib. 2. Pandect. tit. 9. cap. 15. Lambertinus de iurepatron. lib. 2. cap. 3. p. 3. art. 8. Petrus Faber & Gothofredus in dicta l. 160. §. 1.

3. Impugnatur traditio assertio.

Sed pro dubitandi ratione ita argumentor: In sententiis, vel similibus iustitiæ actibus non debet attendi major pars, quia ut ait Plinius lib. 2. epist. 12. in sententiis ferendis suffragia non numeranda, sed ponderanda; nec semper majori numero est acquiescendum; cuius iudicium raro tutius ac sanius, cap. præsumpt. de postul. Prælat. & si aliqua pars Capituli præferenda est, maximè ea, quæ ex senioribus consistat, quibus plurimum iura deferunt, cum prudentiores quàm juvenes præsumantur; adeo ut qui contrarium affirmare velit, probare non possit nisi per quindecim testes, l. unicuique, C. de proximo sacror. scrip. lib. 12. Mascardus de probat. volum. 3. conclus. 1298. num. 3. Tiraq. in præfat. de primog. n. 153. Franciscus Philelphus lib. 56. epist. 1. ad Nicodemum, ibi: Romanorum domini Senatam à senibus nominarunt, quoniam intellexerunt in senibus solis gravitatem esse. & prudentiam. Atque idè majorem senibus auctoritatem esse dixit Quintilianus lib. 12. instit. cap. 4. eò quod plura nosse, & vidisse credantur. Igitur in Capitulis, & Collegiis non major pars respectu numeri, sed respectu lenium attendi debet.

4. Capitulum quid.

Quæ dubitandi ratione non obstante, vera est præfens assertio, pro cuius expositione sciendum est, Capitulum in iure nostro lapsius accipi pro parvo illo loco, in quo conveniunt claustrales; quo nomine etiam ipsa congregatio claustralium, seu Canonicorum, dicitur Capitulum. In priori sensu accipitur in Clement. ne in agro, de statu monach. Concilium Aquisgran. can. 69. ibi: Mos inolevit ut per monasteria Deo devota legatur lectio in capitulo. Et can. 70. ibi: Ut ad capitulum lectio tradatur; & aliis Conciliis congestis à Meursio in Glossario, verbo Capitulo, Benedicto Ephemero lib. 8. disquisit. monast. tract. 1. disquisit. 1. In secundo sensu pro ipsa congregatione, seu Canonicorum collegio accipitur in præfenti titulo, & antecedenti; & Capitulum tunc est universitas clericorum, quorum caput est Prælat, & ipsi membra, cap. novit, hoc tit. sodales, seu socii ejusdem collegii, l. ult. ff. de collegiis; non tamen omnes clerici unius Ecclesiæ faciunt Capitulum, cap. dilecta, de excess. Prælat. sed tantum illi, quibus Ecclesiæ legibus concessum est, ad exemplum collegiorum secularium; quibus id constitutionibus, & Principum rescriptis conceditur, quique communem habent actionem, seu syndicum & arcam, l. 1. ff. quod cuiusque univers. cap. significavit, de appellat. dicto cap. dilecta, ubi latius dicemus. Arca signum communitatis est, quia in ea obventiones, & redditus nummarii,

quasi in gazophylacio reconduntur, l. 13. C. de suscept. lib. 10. in qua etiam instrumenta, & tituli asservantur; unde tituli arcales dicitur in l. 6. C. de exat. tribut. lib. 10. & cunctos ipsi Arcarii, cap. 3. Esther. D. Paulus ad Romanos cap. ult. Substantia ergo Capituli consistit in sigillo, syndico, arca, & negotio communi, ut probant Farinacius in præxi crimin. quest. 113. num. 227. Decianus tract. crimin. lib. 7. cap. 20. num. 22.

Deinde sciendum est, quæ sit major pars Capituli? Et multi docuerunt, majorem partem eam esse, quæ pluribus abundat suffragiis, cum major pars accedit, & concurret in unam sententiam, cap. ut. hoc tit. cap. quia super, de elect. exemplo Decurionum, l. nominationum, C. de Decur. lib. 10. Alii majorem partem agnoscunt, non ex numero personarum, sed ex iustiori, & saniori parte, quod æstimandum non est ab his, qui suffragium dant, sed superiore causæ cognitionem habente, cap. Ecclesia, de elect. cap. concertationi, de appellat. in 6. Sed quia perdifficile est hoc modo agnoscere, quæ sit sanior, & per consequens major pars, habitâ ratione zeli ad zelum, & iustitiæ ad iustitiam; ideo regulariter major pars dicitur, quæ pluribus abundat suffragiis; sententiæque numerantur, non ponderantur, cap. final. hoc tit. Ut autem major pars agnoscat, singulorumque vota regulentur, tantum præsentem attenduntur; quare dum negotium tractatur in Capitulo, ad minus duas partes adesse debent, l. nulli, l. planè, l. ff. quod cuiusque univers. non quia exigatur ut due partes idem decernant, sed ut in decernendo adsint due partes, quæ faciunt Capitulum, & Concilium publicum, l. nominationes, C. de appell.

His præactis, ratio præfens assertionis facile deprehenditur, quæ provenit ex eo, quia firmitus est iudicium plurimorum, cap. de quibus 3. 70. dist. nam cum ferè impossibile sit in negotiis omnes consentire, l. 1. §. final. cum l. sequenti, ff. de adqu. poss. & necessario sufficiens esset aliqua pars, major iustè attenditur, ut considerat Grotius de iure belli lib. 2. cap. 5. num. 17. nisi specialiter duæ partes suffragiorum petantur, ut in l. nulli 3. ff. quod cuiusque univers. nam tunc, quod lege, vel statuto cautum est, attendi debet. Bobadilla lib. 3. polit. cap. 8. num. 53. Molina lib. 2. de primog. cap. 4. num. 58. Unde in Senatusconsultis, apud Romanos majoris partis probatur consensus; neque quàm prudentes, sed quàm multi idem censuissent, attendebatur. Symmachus lib. 4. epist. 37. Lex Curia est, ut majoris partis numeri antestaret auctoritas. Quare Senator quilibet poterat Consulem, vel quemcumque alium Magistratum, qui Senatum habebat, admonere, ut antequam Senatusconsultum proferretur, Senatum numeraret, alioquin Senatusconsulto intercedebat. Festus Pomp. lib. 12. Numerat Senatus, qui Senator aut Consul, cum impedimento vult esse, quominus fiat Senatusconsultum; postulatque, ut qui res, quæ afferantur dividantur, aut singuli consulantur, aut si tot non sint Senatores quot numero, liceat præscribi Senatusconsultum. Respexit huc Cicero lib. 5. epistol. familiar. Et Calpurnius lib. 8. epistol. familiar. ad eundem Ciceronem: Cum possit rem impedire, sic ut numeraretur, postulat, tacuit. Apud Dionysium Halicarn. lib. 16. hist. Lucius Corbellius postulat

5. Major pars quis sit?

6. Traditio ratio dicitur.

postulat, *Numerari sententias.* M. Fab. Quintilianus declamat. 365. *De vi septem iudicent; quod major pars iudicium staturit, res patitur; duo ignominiam staturerunt, duo exitum; tres mortem; petitur ad mortem.* Hæc quidem epigraphæ controuertit; sequitur deinde: *Ego existimo maiorem partem esse, in quibus plures idem sentiunt, eandem penam pronuntiant, in eadem uerba jurant.* Ne quæ autem ambiguitas suboriat, disertus uerbis explicat, quoniam fit ille major numerus. *Partem intelligimus eadem numero applicatam, quem admodum sententiâ conjunctam.* Sed quis L. Senecæ aurea uerba prætermiserit huc spectantia, lib. de uita beata, cap. 2. *Cum de uita beata agitur, non est quod mihi illud discessionum more respondeas, hæc pari major esse uidetur; ideo enim peior est. Non tam bene cum rebus humanis agitur, ut meliora pluribus placeant.* Appositè, & cum iudicio alium ejusdem Senecæ locum annotauit I. Lipsius: *Quid præstat Philosophia? ut malis tibi placere, quam populo; ut existimas iudicia, non ut numeres.* Imperitia librariorum antea legerat, *Illud discessionum more respondeas.* Primus Rodolphus genunam lectionem animaduertit, & ex eo Erasmus Roterodamus. Decretum Lateranen. Concilii apud Guil. Neubrigensem de rebus Anglic. lib. 3. cap. 3. *Ex hoc tamen nullum canonicis institutionibus, & alius Ecclesiis præiudicium generetur, in quibus maioris, & sanioris partis debet sententia præualere: quia quod in eis dubium uenerit, superioris iudicio potius diffiniri; in Romana uero Curia, & Ecclesia speciale euenit aliquod, atque constituitur, quia non potest ad superiorum recursus haberi.* Aurel. Prudent. lib. 1. in Symmachum, in fine.

Seruentur leges patrias, infirma minoris. Vox cedat numeri.

Facit Plinius lib. 2. epist. 12. *Numerantur, inquit, non ponderantur sententia nec aliud in publico consilio fieri potest, in quo nihil est tam inæquale, quam æqualitas ipsa: nam cum sit impar prudentia, par omnium ius est.* Et lib. 6. epist. 13. *Singulis, inquit, re integrâ dissentire fas est; per actâ, quod pluribus placuit, à cunctis tuendum.* Lex iudicialia aut ejus fragmentum refertur in epist. Cæli ad Ciceronem, his uerbis: *Quod iudicium major pars iudicasse, id ius ratum esto.* Facit etiam quod refertur ad uniuersos, quod publicè fit, & per maiorem partem, l. 160. §. 1. ff. de reg. jur. dist. 1. *quod maior, ff. ad municip.* quod non solum in publicis negotiis, uerum & in privatis contingit, ut in pluribus creditoribus id docetur in l. 7. §. ultim. l. 8. ff. de part. l. ultim. ff. qui bon. ced. possunt: in pluribus tutoribus, §. 1. Instit. de sacros. tutor. in pluribus obstericibus ventrem inspicientibus, Paulus lib. 2. sentent. tit. 4. Rectè ergo PP. Concil. Lateranen. in presenti staturerunt, in negotiis ecclesiasticis præualere factum à majori parte Capituli, cum præsumatur pro pluralitate, nisi in aliqua parte stet auctoritas, cap. dudum, de elect. cap. in presentia, de testib. Petunt etiam PP. ut sit eadem pars sanior, ratione habitâ zeli ad zelum, meriti ad meritum, nam etsi major pars aliquid decretat, rationi tamen, vel pietati minimè contentat, minor pars sanior pro majori habeatur, cap. final. dist. 9. cap. Ecclesia 37. de elect. quia major pars dicitur, non solum quæ est majoris numeri, sed etiam quæ facta.

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars I.

nioris iudicii. Barboza de dignitat. capite 38. num. 7. Sed cum ex hac cognitione sanioris partis rixæ, pluraque incommoda orientur, jam hodie post Concil. Tridentinum sess. 25. de regul. cap. 6. amplius non quæritur, quænam pars sit sanior, sed tantum quæ major, vel minor sit respectu numeri, ut notat Suarez tom. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 5. num. 13. Iul. Lavor. de elect. tit. 4. cap. 19. num. 89. Tamburinus tom. 1. de iure Abbat. dist. 5. quæst. 6. num. 21.

Nec obstat dubitandi ratio supra expensa; nam in presenti absolute non docetur, factum à majori parte præualere, sed factum à majori, & saniori: quare ut cognoscatur, quænam sanior pars sit, penlanda sunt, & ponderanda suffragia, habito respectu ad ætatem, prudentiam, & meritum; unde non contemnitur sanior pars, sed potius si sit sanior, præfertur; & non tanquam factum à majori, sed à saniori parte obseruatur, licet in dubio major pars sanior credatur, cap. prudentiam, de offic. delegat. Acunna in dicto cap. in ordinatione: notauit latius in cap. quia propter, de electione.

Adhuc supra traditæ assertioni opponi potest textus in cap. cum causam, de elect. ubi refertur, Canonicos Ecclesiæ Lucanen. privilegium ab Apostolica Sede impetrasse, ut nullus præponeretur in Priorem, nisi de communi consensu fratrum, aut electus à majori, & saniori parte Capituli. Quem textum ita expendo: Si regulariter factum à majori & saniori parte Capituli præualeat, ad quid privilegium illud impetratum fuit, cum frust à precibus impetretur, quod jure communi conceditur? Cui difficultati respondendum est ex notatis in eo textu, & per Gronium in c. 3. de elect. in 5. compil. privilegium in ea specie necessarium non fuisse, quia jam jure communi id cautum erat; sed quia magis timeatur quod singulariter cavetur, aut promittitur, ut contingit in castitate à clericis voto promissa, cap. quamquam, 23. dist. in obedientia juramento firmata, cap. in omnibus, de consecr. dist. 5. ideo in eo textu Canonici Lucanen. prædictum impetrarunt privilegium, ut ejus auctoritate magis obstricti Priorem tenerentur eligere de communi consensu vel saltem majoris, & sanioris partis.

Secundò supra traditis obstat textus in cap. hoc ipsum 11. 33. quæst. 2. in illis uerbis: *In fine* *antem epistola hoc adiciendum putavi, ut quotiescunque in gestis Conciliorum discors sententia inuenitur, illius sententia magis teneatur, cuius antiquior, aut potior extat auctoritas.* Ex quibus deducitur, non præualere factum à majori Capituli parte, sed tantum attendi, quænam sit antiquior, vel potior. Pro cuius difficultatis solutione dicendum est, Divum Ildorum in eo textu potiore appellasse Concilii sententiam, quæ majori parte roboratur, & ita rectè Sanctum asseruisse, in casu diversarum sententiarum eam præualere, quæ antiquior, & potior est, id est, quæ major & sanior.

Ex supra adductis, præcipueque ex presenti textu lucem accipit textus in cap. 2. de postulat. Pralat. ibi: *Ac idèd alios, licet pauciores numero, quantum tamen ad hæc pertinet, con-*

7. Dissoluitur difficultas.

8. Exponitur textus in cap. cum causam, de elect.

9. Exponitur cap. hoc ipsum, 33. quæst. 2.

10. Adducitur postulat. Pralat.

filio saniores, eligendi, vel postulandi devolutam esse licentiam. Ex quibus aperte constat, prevalere aliquando electionem, seu postulationem factam à majori parte Capituli; quod juxta præsentem decisionem accipiendum est, videlicet, quod licet regulariter factum à majori parte Capituli, sit à cunctis observandum, tamen

si minor pars iuste, & legitime contradicit, quia tunc licet minor respectu numeri, tamen sanior est respectu iudicii, prævalet ab ea statutum, cap. 1. 31. *distinct. 1. majorem, ff. de pactis*: immò ad ipsos, licet numero minores, devolvitur omnis Capituli auctoritas, ut in specie ipsius capituli 2. contingit.

CAPUT II.

Cœlestinus III. Gilberto (a) Claromont. Episcopo.

Quæsit à nobis tuæ diligentia probitatis, quid observare debeas, & Apostolicæ responsionis auctoritate statuere super eo, quod Ecclesiæ tuam quidam ex Canonicis, vel etiam minimus, qualibet occasione assumprâ, vel quia pensio Ecclesiæ debita [sicut solitum est] non redditur, vel quia nonnunquam clericus aliquis, vel parochianus delinquit, sine tuo, & aliorum Canonicorum assensu interdicto supponit, per quod ipsius Ecclesiæ servitium deperit, & in populo scandalum non modicum generatur. Super hoc autem tuæ f. sic duximus respondendum, sicut in consimilibus consultationibus nos recolimus respondisse, ut videlicet interdictum in aliqua Ecclesia per aliquem, vel aliquos ex Canonicis sine tuo, & aliorum tuorum fratrum assensu positum nullatenus debeas observare, nisi talis excessus, & tam gravis extiterit, propter quod meritò Ecclesia silere debeat: nec sustineas, ut prætextu occasionis hujusmodi ab aliis interdictum observetur, nisi tuus, & aliorum consensus Canonicorum accesserit: sed si quis occasionem dederit, vel deliquerit, siue canonem debitum non solverit, vel alia commiserit, propter quæ irregulariter hæctenus Ecclesia ipsa interdicto supponebatur, ecclesiasticæ coercitioni subiaceat, cum peccata suos auctores (b) tenere debeant, nec pœna sit ulterius protrahenda, quam delictum fuerit in excedente repertum.

NOTÆ.

1. (a) *Claromontano.*] Gilberto videlicet, ut legitur in secunda collectione, sub hoc titulo cap. 2. qui sexagesimus Præsul fuit ipsius Ecclesiæ. De Claromont. diocesi nonnulla notavi in cap. 38. de testibus. Textum hunc fugitivatum esse à præsentis titulo, docuit Legaulte in præsentis rubric. sed non rectè, cum in ea agatur de consensu Capituli, aut ejus majori parte.
2. (b) *Tenere debeat.*] Sed si hæc ratio vera est, concludit, nunquam interdictum apponi posse, cum exinde omnes fideles absque tua culpa puniantur. Cui difficultati satisfaciendum est, discrimen constituendo inter pœnam corporalem, seu spiritualem; & inter temporalem, seu medicinalem. Pœna corporali, aut spirituali nemo pro aliena culpa puniri potest; medicinali verò, seu temporali utique puniri valet, ut docuerunt Ant. Gomez lib. 3. var. cap. 2. num. final. Guierrez. de delictis quasi. 53. Marquez in suo gubernat. lib. 1. cap. 32. Barb. lib. 2. juris Eccles. cap. 3. num. 41. Petrus Faber lib. 3. semestr. cap. 8. unde cum interdictum sit pœna medicinalis, potest populus Christianus pro contumacia Principis, aut superioris Prælati eâ puniri, ut universa plebs, quæ ejus malitiam non ignorat, & cui illius iniquitas multum displicet, hinc occasione accepta proclamet, ut qui Dei amore ab injusta actione non recedit, clamore hominum simul, & timore desistat, ut probat Juretus in notis ad Ivozem, epist. 266.

COMMENTARIUM.

EX hoc textu sequens communiter deducitur assertio: *Canonici non possunt interdictum apponere, sed Episcopus tantum cum consilio Capituli.* Probat eam textus in cap. 1. de excess. Prælat. cap. 3. de penis. Illustrant ultra congestos in præsentis à Barbosa, Sayrus de censur. lib. 5. cap. 20. num. 19. Hugolinus eod. tract. tabul. 3. cap. 1. §. 1. Suarez. de censur. disputat. 36. sect. 1. Gibalinus eod. tractat. disputat. 3. in fine. Covarruv. in cap. alma, 2. §. 2. num. 6. Petrus Gregorius lib. 4. partitionum, titul. 16. cap. 3. §. 5.

Sed hæc assertio difficilis redditur sequenti juris consideratione; nam potestas ferendi censuras spectat ad jurisdictionem contentiosam, ut probant Gibalinus integ. disput. 3. Igitur si illam habeant, Episcopus jure ordinario, Capitulum privilegio; aut consuetudine, poterunt ea utentes alter sine alterius consensu illam exercere interdictum apponendo. Augetur hæc difficultas, nam Episcopum per se posse interdictum apponere, & in tota diocesi, consistat ex cap. ex transmissa, de elect. cap. cum ab Ecclesiis, de offic. ordin. cap. auditus, de præscrip. cap. cum plantares, §. 1. cap. Episcopum, de privil. & etiam Canonicos, seu Capitulum interdicere posse liquet ex cap. si canonici, de offic. ordin. lib. 6. cap. statutum, de sentent. excom. eod. lib. Igitur non rectè in præsentis docetur, Canonicos absque Episcopo, vel Episcopum absque Capituli consensu non posse interdicti sententiam proficere. Quia